

การพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถาบันการพลศึกษาภูมิภาคกลาง

The Development of Volleyball Skill Test Based on the Concept
of Authentic Assessment for the Undergraduate of Institute of
Physical Education, Central Region

นัยนา บุพพวงษ์
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษาภูมิภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างใช้หาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ด้านกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างใช้หาคุณภาพด้านความเที่ยงของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ ผู้สอนวิชาวอลเลย์บอล จำนวน 7 คน และนักศึกษาที่ประเมินตนเอง จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างใช้หาคุณภาพด้านความสามารถในการนำไปใช้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาวอลเลย์บอล จำนวน 8 คน กลุ่มตัวอย่างที่สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษาภูมิภาคกลาง จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้ค่า IOC = 0.98 ค่าความเที่ยง โดยการทดสอบซ้ำ (Test and Retest) กลุ่มนักศึกษาที่ประเมินตนเอง จำนวน 30 คน ได้ค่าสหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.99 และกลุ่มที่ประเมินโดยผู้สอน ได้ค่าสหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.76 มีความเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ค่าการประเมินความพึงพอใจในการนำไปใช้ ได้ค่าเท่ากับ 4.68 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง มีเกณฑ์ปกติแบบทดสอบอิงกลุ่ม 2 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ปกติคะแนนที่ของการประเมินโดยผู้สอนและการประเมินตนเองของผู้เรียน และเกณฑ์ระดับความสามารถซึ่งเป็นผลรวมของคะแนนจากการทดสอบทั้ง 7 รายการแบบทดสอบโดยแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง และต้องปรับปรุง จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษาภูมิภาคกลาง

คำสำคัญ : แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล สถาบันการพลศึกษา

Abstract

The purposes of this study were to develop and construct the standard norm of volleyball skill test based on the concept of authentic assessment for undergraduates of Institute of Physical Education, Central Region. Five experts in the fields of physical education, physical education measurement and evaluation, and volleyball were invited to find out the content validity. Seven teachers of volleyball and thirty undergraduates who assessed themselves were purposively selected to find out the reliability of the research instrument. Eight teachers of volleyball were used as the subjects to find out the satisfaction with the feasibility. 200 undergraduates selected by multistage sampling method were used as the subjects to construct the standard norm. The findings revealed that as a whole, the IOC of volleyball skill test was 0.98. The reliability of the research instrument found out by a Test and Retest method showed that the correlation (r) in the group with undergraduate self-assessment was found at 0.99 while the correlation (r) in the group with the assessment by the volleyball teachers was found at 0.76. Significant difference was found in every volleyball skill test at the level of 0.05. The satisfaction level with feasibility was found at 4.68, holding the highest level. The standard norm of volleyball skill test based on the concept of authentic assessment for the undergraduates of Institute of Physical Education, Central Region, was constructed for both the teachers and the undergraduates. Also, the norm of volleyball performance for the undergraduates, the data of which were gathered and analyzed from seven volleyball skill tests, was constructed and divided into four levels comprising excellent, good, moderate, and improved. It can be conclude that volleyball skill test based on the concept of authentic assessment possessed a satisfactory quality for application to the undergraduates of Institute of Physical Education, Central Region.

Keywords: Volleyball Skill Test, Institute of Physical Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประชาชนให้มีการพัฒนาแบบองค์รวม จำเป็นต้องอาศัยการให้การศึกษาที่ถูกต้อง สมบูรณ์ การให้การศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถสนองนโยบายดังกล่าวได้ คือ การให้การศึกษาพลศึกษา เพราะว่าพลศึกษาจะเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ช่วยพัฒนาวุชน เยาวชน และประชาชนของ

ประเทศ สถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันที่มุ่งผลิตบุคลากรด้านการพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬาและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่จะขาดไม่ได้ ก็คือ การพัฒนามิติใหม่ๆ ในด้านการวัดและประเมินผล เพราะการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนจะมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

มากนักน้อยเพียงใด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) “สิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญที่สุดของระบบการศึกษาคือการวัดผลและประเมินผลเพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของผู้เรียนเพราะผลของการวัดผลและประเมินผลจะช่วยให้ครูผู้สอน และตัวผู้เรียนได้นำเอาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และผลของการวัดและประเมินผลจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจของครูในการตัดสินใจผลผู้เรียนหรือใช้ปรับปรุงผู้เรียน ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ และใช้เพื่อปรับปรุงหลักสูตรตลอดจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป” สอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2556) ที่กล่าวว่า ในกระบวนการเรียนการสอน การประเมิน (Assessment) เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน เน้นการเรียนรู้จากสภาพจริง ไม่ได้มุ่งเปรียบเทียบกับพัฒนาการของนักเรียนคนอื่นๆ หรือการตัดสินได้ - ตก และยังสอดคล้องกับ Baumgartner, et al. (2003) ที่กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต้องใช้การตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม ตัดสินข้อมูลที่ได้มาด้วยการเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน และทำการตัดสินผลจากข้อมูลที่ได้มา สำหรับครูแล้ว การประเมินผลจะช่วยให้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เช่น การจัดตำแหน่ง การวินิจฉัยผู้เรียน การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การทำนาย การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาและการกระตุ้นการเรียนรู้ เป็นต้น โปรแกรมพลศึกษาจะต้องให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้เติบโตและพัฒนาการของผู้เรียนในองค์ความรู้ 4 ด้าน คือ สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ทักษะ ความรู้และเจตคติ (Lacy, 2015) ดังนั้นการประเมินผลผู้เรียนจึง

ต้องประเมินผลตามองค์ประกอบข้างต้น สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนในหลายมิติ ได้แก่ การวัดผลและประเมินผลด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการปฏิบัติ ด้านคุณธรรมจริยธรรมและด้านเจตคติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Shimon (2011) ที่กล่าวว่า การประเมินผลผู้เรียนมีวิธีการประเมินที่หลากหลายที่ทำให้ผู้เรียนสามารถออกมาเพื่อประเมินว่าเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ สามารถใช้วิธีการแบบเดิมคือ การทดสอบ ทักษะ การทดสอบสมรรถภาพ และการสอบข้อเขียน หรือวิธีการอื่นๆ และการประเมินตามสภาพจริง เพราะการประเมินตามสภาพจริงจะช่วยให้ผู้สอนกำหนดความรู้ที่เกี่ยวข้องหรือการปฏิบัติทักษะในสภาพที่เป็นจริง และสถานการณ์จริง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนมีแนวคิดเชิงบวก สร้างแรงกระตุ้น และสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติ เช่น การปฏิบัติทักษะบางอย่าง การเข้าใจกติกา หรือการมีพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถประเมินได้จากการแข่งขันเกมจริง) และ Baumgartner, et al. (2003) แสดงให้เห็นว่าการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการพยายามที่จะประเมินผู้เรียนตามสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิต หรือสภาพการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินที่หลากหลาย ซึ่ง Lund (1997 อ้างใน Baumgartner, et al., 2003) กล่าวถึงคุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงว่า จะต้องให้ความสำคัญท้าทายที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ต้องการให้ผู้เรียนแสดงทักษะการคิดขั้นสูง ผู้เรียนทราบมาตรฐานสำหรับการประเมิน การประเมินตามสภาพจริงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ผู้เรียนมักจะ

แสดงผลงานให้กับผู้อื่นได้เห็นผลงานตนเอง และการประเมินตามสภาพจริงเน้นที่กระบวนการและเน้นที่ผลงาน ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินที่หลากหลาย จึงกล่าวได้ว่า กระบวนการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงจะเป็นการวัดผล และประเมินผลที่เป็นทางเลือกใหม่ เป็นการวัดผลและประเมินผลที่ใช้เทคนิคที่แตกต่างจากเดิมที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนเพื่อว่าผู้สอนจะได้ตรวจสอบคุณภาพภาระงานของผู้เรียนที่ระบุถึงคุณภาพของการแสดงทักษะปฏิบัตินั้นๆ ได้ถูกต้องหรือไม่ และมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด และการแสดงออกมานั้นสอดคล้องกับความเป็นจริงหรือไม่ ซึ่งผลของการนำแนวคิดการประเมินตามสภาพจริงมาใช้จะเป็นประโยชน์ต่อการวัดผลและประเมินผลที่สะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีกว่าวิธีปฏิบัติแบบเดิม สำหรับกีฬาวอลเลย์บอลได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตร โดยเป็นวิชาบังคับสำหรับหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษาทุกวิทยาเขต ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษากลุ่มภาคกลาง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษากลุ่มภาคกลาง
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษากลุ่มภาคกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กลุ่มภาคกลาง จำนวน 600 คน

กลุ่มตัวอย่างการวิจัย แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

1. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้หาคุณภาพของแบบทดสอบ ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านกีฬาวอลเลย์บอล และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา เพื่อประเมินคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีพิจารณาความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพด้านความเที่ยง ได้แก่ ผู้สอนวอลเลย์บอลสถาบันการพลศึกษากลุ่มภาคกลางจำนวน 7 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษากลุ่มภาคจำนวน 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพด้านความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ (Feasibility) ได้แก่ ผู้สอนวอลเลย์บอลของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 8 ท่าน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด

4. กลุ่มตัวอย่างที่สร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนแบบทดสอบ ได้แก่

- 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงที่ประเมินโดยผู้สอน ได้แก่ ผู้สอน

วิชาวอลเลย์บอลของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มภาคกลาง จำนวน 7 ท่าน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงที่ประเมินโดยผู้เรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) โดยขั้นตอนแรกดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับสลากเพื่อกำหนดชื่อสถาบันการพลศึกษาที่จะเป็นตัวอย่างจำนวน 4 แห่ง และขั้นตอนที่ 2 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้จำนวนนักศึกษาแต่ละแห่งละ 50 คน รวมทั้งหมดจำนวน 200 คน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา วารสาร รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยแต่ละรายการทดสอบได้ผ่านการพิจารณาว่าสามารถวัดทักษะที่สำคัญของกีฬาวอลเลย์บอลได้จริง และมีความสำคัญกับการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ซึ่งได้ต้นร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง จำนวน 7 รายการ ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนที่ แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟ แบบทดสอบทักษะการเล่นลูกมือล่าง แบบทดสอบทักษะการเซต แบบทดสอบทักษะการตบ แบบทดสอบทักษะการสกัดกั้น และแบบทดสอบความสามารถในการเล่นทีม

1.2 ตรวจสอบความครอบคลุม ความเหมาะสมของต้นร่างแบบทดสอบทักษะกีฬา

วอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยนำต้นร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง ทั้ง 7 รายการทดสอบ รวม 28 ตัวบ่งชี้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านกีฬาวอลเลย์บอล และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบ ครั้งที่ 1 และสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อขอทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้อทดสอบทั้ง 7 รายการ จากผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติม จากนั้นจึงรวบรวมรายการทดสอบของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงแต่ละรายการทดสอบ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ได้พิจารณาแล้วว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับที่มีค่าเฉลี่ย 3.0 ขึ้นไป นำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจนได้ฉบับที่จะเป็นเครื่องมือในการวิจัยต่อไป

1.3 สร้างต้นร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยผู้วิจัยได้นำต้นร่างที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ครั้งที่ 1 แล้วมาพัฒนาเป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยแต่ละรายการได้สร้างเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยได้แบ่งระดับของเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 4 ระดับ ให้ครอบคลุมรายการทดสอบ ซึ่งผลปรากฏว่า ได้จำนวน 7 รายการทดสอบ รวม 28 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนที่ 4 ตัวบ่งชี้ แบบทดสอบทักษะการเล่นลูกมือล่าง 4 ตัวบ่งชี้ แบบทดสอบทักษะการเซต 4 ตัวบ่งชี้ แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟ 4 ตัวบ่งชี้ แบบทดสอบทักษะการตบ 4 ตัวบ่งชี้ แบบทดสอบทักษะการสกัดกั้น 4 ตัวบ่งชี้ และแบบทดสอบทักษะความสามารถในการเล่นทีม 4 ตัวบ่งชี้

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการพัฒนาแบบทดสอบ ทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง จากการนำ รายละเอียดข้อมูลที่ผ่านมากระบวนการวิเคราะห์ องค์ประกอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ที่มีความครอบคลุม และความเหมาะสมของแบบทดสอบ ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล ในขั้นตอนที่ 1 พัฒนาเป็น แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มภาคกลาง เพื่อใช้ทำการทดสอบตาม แบบทดสอบในแต่ละด้าน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการศึกษาคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง การตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตาม แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้สูตรในการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ของเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ IOC (Item-Objective Congruency Index) โดยวิธีการของ Rovinelli และ Hambleton (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) เพื่อ หาค่า ดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ ผลการพิจารณาจากแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.98 โดยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ซึ่งถือว่าใช้ได้

3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test - Retest Method) ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.2.1 นำแบบทดสอบที่ได้รับการ ประเมินคุณภาพด้านความตรงแล้วไปทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของ

สถาบันการพลศึกษา จำนวน 30 คน โดยทำการ ทดสอบ 2 ครั้ง นำผลที่ได้จากการทดสอบมา วิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยกำหนดช่วงห่างระหว่างระยะเวลาของการ ทดสอบครั้งแรกกับการทดสอบซ้ำ เป็นเวลา 1 สัปดาห์ โดยทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.2 นำผลที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson - Product Moment Correlation Coefficient)

3.3 การหาคุณภาพในด้านความเป็น ไปได้ในการนำไปใช้ (Feasibility) โดยผู้วิจัยดำเนินการนำเครื่องมือวิจัย คือ แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง ให้ผู้สอนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 8 ท่าน ทำการประเมินคุณภาพด้าน ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ (Feasibility) โดย ให้ประเมินคุณภาพด้านความพึงพอใจของผู้สอน ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบ ประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการสร้างเกณฑ์ปกติของ แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วว่า เป็น เครื่องมือที่มีคุณภาพ โดยได้ทำการทดสอบกับกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 200 คน ดังนี้

4.1 จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบ หลายขั้นตอน ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา กลุ่มภาคกลางจำนวน 4 วิทยาเขต ประกอบด้วย วิทยาเขตอ่างทอง วิทยาเขต สุพรรณบุรี วิทยาเขตกรุงเทพ และวิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตละ 50 คน รวม 200 คน

4.2 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันการพลศึกษาทั้ง 4 วิทยาเขต ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.3 ผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานกับผู้สอนวิชาวอลเลย์บอลของแต่ละวิทยาเขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงรายละเอียด ข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบ พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา สถานที่ในการดำเนินการทดสอบ

4.4 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามช่วงเวลา และรายการแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง

4.5 สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยการนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาคะแนนมาตรฐานที่ (T-score) แยกตามรายการแบบทดสอบแต่ละตัวบ่งชี้ ซึ่งเกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นผู้วิจัยจะแปลความหมายของคะแนนแบบอิงกลุ่ม โดยจะแบ่งเป็น 2 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ปกติของผู้สอน และเกณฑ์ปกติของนักศึกษา

4.6 สร้างเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง แต่ละรายการทดสอบ และสร้างเกณฑ์ระดับความสามารถของนักศึกษาโดยผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบที่ได้จากเกณฑ์ปกติคะแนนที่ของนักศึกษาและผู้สอน มาใช้ในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง แยกตามรายการทดสอบ ด้านต่าง ๆ ทั้ง 7 รายการทดสอบ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งระดับคะแนนของทุกตัวบ่งชี้ออกเป็น 4 ช่วงชั้น คือ 4, 3, 2 และ 1 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้มาสร้างเป็นเกณฑ์ระดับความสามารถของนักศึกษาและผู้สอน โดยแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดีปานกลาง และต้องปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วย เพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มภาคกลาง จำนวน 200 คน

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องพิจารณาตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้สูตรในการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ IOC (Item-Objective Congruency Index)

3. วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของเครื่องมือใช้วิธีการทดสอบซ้ำ โดยนำผลที่ได้จากการทดสอบซึ่งทำการทดสอบห่างกันระยะเวลา 1 สัปดาห์ มาทำการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson – Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่าเฉลี่ยของคุณภาพความเป็นไปได้ (Feasibility) ในการนำไปใช้โดยการนำผลการประเมินระดับความพึงพอใจ ในการนำไปใช้ของกลุ่มตัวอย่าง

5. หาค่าร้อยละของผลการทดสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงโดยการประเมินตนเองของผู้เรียนและการประเมินโดยผู้สอน

6. สร้างเกณฑ์ปกติและเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงการเก็บข้อมูลเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบัน

การพลศึกษา กลุ่มภาคกลาง ผู้วิจัยดำเนินการใน 2 มิติ คือ

6.1 เกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยการประเมินของผู้สอน ซึ่งผู้วิจัยจัดทำคู่มือการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงให้แก่ผู้สอน เพื่อให้การดำเนินการทดสอบได้ถูกต้องและเข้าใจตรงกัน รวมถึงการบันทึกผลการให้คะแนนสำหรับเกณฑ์ของคะแนนการทดสอบ ในส่วนประเมินโดย

ผู้สอนจะกำหนดสัดส่วนของคะแนนไว้ที่ร้อยละ 70

6.2 เกณฑ์ปกติของคะแนนแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง โดยการประเมินของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการทดสอบและให้คะแนนโดยผู้เรียน และรวมถึงการบันทึกผลการให้คะแนน สำหรับคะแนนการทดสอบ ในส่วนการประเมินโดยตัวผู้เรียนจะกำหนดสัดส่วนของคะแนนไว้ที่ร้อยละ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการทดสอบกับวัตถุประสงค์ IOC (Item-Objective Congruency Index) แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง 7 รายการทดสอบ 28 ตัวบ่งชี้

รายการทดสอบ	ค่าร้อยละของการเห็นด้วย	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนที่สำหรับกีฬาวอลเลย์บอล	98.75	0.98
2. แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟ	99.00	0.99
3. แบบทดสอบทักษะการเล่นลูกมือล่าง	99.25	0.99
4. แบบทดสอบทักษะการเซต	98.50	0.98
5. แบบทดสอบทักษะการตบ	98.81	0.98
6. แบบทดสอบทักษะการสกัดกั้น	99.25	0.99
7. แบบทดสอบความสามารถในการเล่นทีม	97.56	0.97

จากตารางที่ 1 พบว่าการประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความสอดคล้องของรายการทดสอบตัวบ่งชี้แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงของผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องว่ามีความถูกต้องเหมาะสมต่อการนำไปใช้วัดระดับ

ความสามารถทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มภาคกลาง โดยมีค่าร้อยละของการเห็นด้วยอยู่ระหว่าง 97.56 ถึง 99.25 และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.97 ถึง 0.99

ตารางที่ 2 ค่าความเที่ยงของคะแนนการทดสอบด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง
7 รายการทดสอบ

ลำดับที่	รายการทดสอบ ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล	การประเมินตนเอง		การประเมินของผู้สอน	
		r	P-value	r	P-value
1	ทักษะการเคลื่อนที่	0.95	.00	1.00	.00
2	ทักษะการเล่นลูกมือล่าง	0.91	.00	0.74	.00
3	ทักษะการเซต	0.82	.00	0.70	.00
4	ทักษะการเสิร์ฟ	0.71	.00	1.00	.00
5	ทักษะการตบ	0.80	.00	0.83	.00
6	ทักษะการสกัดกั้น	0.91	.00	0.78	.00
7	ทักษะความสามารถใน การเล่นทีม	0.92	.00	0.77	.00
รวมทุกรายการทดสอบ		0.90	.00	0.76	.00

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่า การประเมินตนเองของ นักศึกษา จำนวน 30 คน จำแนกตามรายการทดสอบ พบว่าในแต่ละรายการทดสอบมีค่าความเที่ยงอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการทดสอบ และ การประเมินของผู้สอนด้วยแบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลตามสภาพจริง ในแต่ละรายการทดสอบ มีค่าความเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุก รายการทดสอบ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการประเมินความพึงพอใจในการนำไปใช้ของผู้สอน

รายการแบบประเมินความพึงพอใจในการนำไปใช้ของผู้สอน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
1. แบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นมีความแตกต่างในด้านความมีนภาพ (ความใหญ่) จากรูปแบบ แบบทดสอบทักษะแบบเดิมในด้านมีการประเมินตามสภาพจริง ที่ชี้ให้เห็นคุณภาพของทักษะการปฏิบัติขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมจริงๆ ได้ อย่างชัดเจน	4.43	0.55
2. แบบทดสอบมีรายการทดสอบที่ครอบคลุมทักษะต่างๆ ของกีฬาวอลเลย์บอล ครบถ้วนจำนวนรายการทดสอบ 7 รายการ ซึ่งเป็นจำนวนที่มีความเหมาะสม	4.86	0.38
3. แบบทดสอบมีรายการทดสอบและเกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับการนำไป ใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษา	4.86	0.38
4. แบบทดสอบที่กำหนดระดับการประเมินทักษะไว้ 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง และต้องปรับปรุง	4.57	0.55

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการแบบประเมินความพึงพอใจในการนำไปใช้ของผู้สอน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
5. แบบทดสอบที่ได้กำหนดสัดส่วนของคะแนนในแต่ละทักษะทั้ง 7 รายการทดสอบไว้เท่าๆ กันมีความเหมาะสม	4.71	0.49
6. แบบทดสอบสามารถจำแนกความแตกต่างของความสามารถทางทักษะปฏิบัติของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมทั้งคนที่มีความสามารถระดับดีมากจนถึงระดับต้องปรับปรุง	4.71	0.49
7. สามารถจำแนกความแตกต่างของความสามารถทางทักษะปฏิบัติของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมทั้งคนที่มีความสามารถระดับดีมากจนถึงระดับต้องปรับปรุง	4.43	0.54
8. ผู้สอนและผู้เรียนสามารถนำเอาผลการทดสอบทักษะไปใช้ในการพิจารณาปรับปรุงโดยสะท้อนให้เห็นทักษะการปฏิบัติที่แท้จริงได้	4.86	0.38
9. รวมการประเมินความพึงพอใจในการนำไปใช้	4.68	0.47

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพ ประเมินความพึงพอใจได้ค่าความเป็นไปได้ในการ
ด้านการนำไปใช้ (Feasibility) โดยประเมินความ นำไปใช้ (Feasibility) เท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบน
พึงพอใจของครูผู้สอนวิทยาลัยบอลของสถาบัน มาตรฐาน เท่ากับ 0.47
การพลศึกษากลุ่มภาคกลาง โดยรวมทุกรายการของ

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละของผลการทดสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงโดยการประเมิน
ตนเองของผู้เรียนและการประเมินโดยผู้สอน

รายการทดสอบ	การประเมินตนเอง	การประเมินของผู้สอน
	ร้อยละของระดับความสามารถดี	ร้อยละของระดับความสามารถดี
1. ทักษะการเคลื่อนที่	52.00	39.50
2. ทักษะการเล่นลูกมือล่าง	54.50	37.50
3. ทักษะการเซต	35.50	36.50
4. ทักษะการเสิร์ฟ	52.00	39.50
5. ทักษะการตบ	42.50	37.50
6. ทักษะการสกัดกั้น	39.50	33.50
7. ทักษะความสามารถในการเล่นทีม	45.50	39.50

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าร้อยละของผลการทดสอบแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงโดยการประเมินตนเองของผู้เรียน ทักษะการเล่นลูกมือล่าง มีระดับความสามารถดี มากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 54.5 และการประเมินโดยผู้สอน ทักษะการเคลื่อนที่ ระดับความสามารถดี ทักษะการเสิร์ฟ และทักษะความสามารถในการเล่นทีมมีระดับความสามารถดี คิดเป็นร้อยละ 39.50

ตารางที่ 5 เกณฑ์ปกติคะแนนที่ (T – Score) ตามรายการทดสอบตัวบ่งชี้แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง

ระดับ	การประเมินโดยผู้เรียน		การประเมินโดยผู้สอน	
	คะแนนดิบ	คะแนนที่	คะแนนดิบ	คะแนนที่
ดีมาก	มากกว่า 23	มากกว่า 62.04	มากกว่า 23	มากกว่า 59.71
ดี	20-23	52.17 - 62.03	19-23	50.40 - 59.71
ปานกลาง	15-19	38.60 - 52.16	13-18	41.08 - 50.39
ต้องปรับปรุง	น้อยกว่า 15	น้อยกว่า 38.59	น้อยกว่า 13	น้อยกว่า 40.08

จากตารางที่ 5 พบว่า เกณฑ์ปกติคะแนนที่ โดยการประเมินของผู้เรียน มีทักษะระดับดีมาก มีคะแนนการทดสอบ >23 คะแนน หรือคะแนน “ที่” >62.04 ทักษะระดับดีมีคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 20 ถึง 23 หรือคะแนน “ที่” 52.17 ถึง 62.03 ทักษะระดับปานกลางมีคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 15 ถึง 19 หรือคะแนน “ที่” 38.6 ถึง 52.16 และทักษะระดับต้องปรับปรุงมีคะแนนการทดสอบน้อยกว่า 15 คะแนน หรือคะแนน “ที่” <38.59

เกณฑ์ปกติคะแนนที่ โดยการประเมินของผู้สอน มีทักษะระดับดีมาก มีคะแนนการทดสอบ >23 คะแนน หรือคะแนน “ที่” >59.71 ทักษะระดับดีมีคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 19 ถึง 23 หรือคะแนน “ที่” 50.40 ถึง 59.71 ทักษะระดับปานกลางมีคะแนนการทดสอบอยู่ระหว่าง 13 ถึง 18 หรือคะแนน “ที่” 41.08 ถึง 50.39 และทักษะระดับต้องปรับปรุงมีคะแนนการทดสอบน้อยกว่า 13 คะแนน หรือคะแนน “ที่” < 40.08

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

1. การพัฒนาแบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริง ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จากตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ดำเนินการร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของทักษะกีฬาวอลเลย์บอล จนได้รายการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลตามสภาพจริงจำนวน 7 รายการทดสอบ รวม 28 ตัวบ่งชี้ สอดคล้องกับ Baumgartner, et al. (2003) ที่แสดงให้เห็นว่าการประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการพยายามที่จะประเมินผู้เรียนตามสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริงในชีวิต หรือสภาพการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งการประเมินตามสภาพจริงเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินที่หลากหลาย ซึ่ง Baumgartner, et al. (2003) กล่าวถึงคุณลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงว่า จะต้องให้ความสำคัญทำหายที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ต้องการให้ผู้เรียนแสดงทักษะการคิดขั้นสูง ผู้เรียนทราบมาตรฐาน

สำหรับการประเมิน สอดคล้องกับ Wiggins (1989 อ้างใน Lacy, 2015) ที่กล่าวถึงการประเมินตามสภาพจริงว่า จะต้องใกล้เคียงกับเกมการแข่งขันมากที่สุด ให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้มีส่วนร่วมในการทำงานและให้ผู้เรียนมีการประยุกต์ใช้ทักษะมากกว่าการใช้ทักษะที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันจริง ซึ่งจะเห็นได้ว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลตามสภาพจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายการทดสอบที่ประเมินความสามารถที่เป็นเกมการแข่งขันจริงด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) ของแต่ละรายการทดสอบ โดยแต่ละรายการได้แบ่งระดับของเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 4 ระดับให้ครอบคลุมรายการทดสอบ การประเมินตามสภาพจริงโดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) ซึ่งครูผู้สอนนำผลการปฏิบัติของผู้เรียนไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นเกณฑ์การให้คะแนนนั่นเอง ซึ่ง Lund and Kirk (2012) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย เกณฑ์ที่ใช้ในการให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน เกี่ยวกับมาตรฐานที่คาดหวังสอดคล้องกับ Baumgartner, et al. (2003) และ Shimon (2011) ที่กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินว่า การสร้างเกณฑ์การให้คะแนนจะให้ความชัดเจนเกี่ยวกับความคาดหวังจากผู้เรียนและช่วยทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ มีความยุติธรรมและมีความคงที่ในการให้คะแนน ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น แบบสำรวจรายการ หรือ มาตราประมาณค่าเป็นต้น ดังนั้น เกณฑ์การให้คะแนนจึงเป็นเหมือนเครื่องมือที่ใช้สำหรับการประเมินผลงานของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นทักษะ หรืองานที่ครูให้ผู้เรียนทำที่หลากหลายและตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งมีความชัดเจนทั้งผู้สอนและผู้เรียนว่า สิ่งที่ถูกประเมินหรือผลงานจะได้คะแนนเป็นอย่างไร

และสอดคล้องกับ Darst and Pangrazi (2009) ที่กล่าวว่า เกณฑ์การให้คะแนนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะประเมินผลลัพธ์เฉพาะ เกณฑ์การให้คะแนนใช้ในการให้คะแนนที่ปราศจากอคติ ซึ่งผู้เรียนสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้ โดยขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้แล้ว

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้หาคุณภาพของแบบทดสอบใน 3 ด้าน คือความตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยง และความสามารถในการนำไปใช้ หรือการนำไปปฏิบัติได้ จากผลการวิจัยพบว่า คุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าความตรงเฉลี่ยเท่ากับ 0.98 สอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2556) ที่กล่าวว่า ความเที่ยงตรงหรือความตรง (Validity) เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และกรรวิ บุญชัย (2555) ที่กล่าวว่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพนั้น โดยอาศัยหลักตรรกวิทยาและการเปรียบเทียบ สำหรับเทคนิคการประเมินผลที่ใช้ในทางพลศึกษาและสมรรถภาพทางกาย ส่วนใหญ่แล้ว ความตรงเชิงเนื้อหาเป็นความตรงที่เป็นที่ยอมรับมากที่สุด นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ ราตรี นันทสุคนธ์ (2553) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่การพัฒนาข้อสอบทุกประเภทจะต้องดำเนินการก่อนนำข้อสอบไปทดลองสอบ ซึ่งในการวิจัยนี้ค่าความตรงของแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับดี ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การตัดสินใจ (Judgment) ของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบว่าแบบทดสอบหรือเครื่องมือวิจัยนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาหรือไม่

นอกจากนั้น การพิจารณาค่าความเที่ยงโดยใช้การทดสอบซ้ำ โดยดูความเที่ยงทั้งในส่วนของการ

ประเมินตนเองของผู้เรียนและการประเมินโดยครูผู้สอน โดยการทดสอบที่ใช้ในระยะเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ ค่าความเที่ยงของรายการทดสอบจำแนกตามรายการและรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเที่ยง 0.90 ซึ่งอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณิรัมย์กุล (2556) ที่ใช้การทดสอบซ้ำในการหาความเชื่อถือได้ในการสร้างแบบทดสอบกีฬาฮอกกี้ ซึ่งเมื่อนำค่าที่ได้จากการทดสอบซ้ำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการประเมินสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Kirkendall et al. (1987) ที่กล่าวถึงมาตรฐานของการทดสอบความเชื่อถือได้โดยการทดสอบซ้ำว่าควรมีค่าไม่น้อยกว่า .60 เป็นไปตามมาตรฐานของการประเมินสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

3. การหาคุณภาพด้านความสามารถในการนำไปใช้ จากการประเมินโดยผู้สอนวิชาพลศึกษา ของสถาบันการพลศึกษา ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลตามสภาพจริงเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้สะดวกสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้ไม่ยุ่งยากภายใต้ความจำกัดของทรัพยากร เวลา และแรงงานตลอดจนความชำนาญของผู้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยไม่ทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าหรือความฟุ่มเฟือย ซึ่งสอดคล้องกับ Lacy (2015) ที่สรุปว่าแบบทดสอบที่ดีควรง่ายต่อการให้คะแนน การแปลผล และการรายงาน (Ease of Scoring, Interpreting, and Reporting) แบบทดสอบควรจะง่ายและแม่นยำในการให้คะแนน และควรจะใช้เทคนิคการประเมินตนเองโดยผู้เรียน การเลือกแบบทดสอบควรจะเลือกที่มีแบบฟอร์มในการให้คะแนนที่ออกแบบมาโดยเฉพาะ หรือสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อความรวดเร็วและแม่นยำในการแปลผลและรายงานผล ซึ่งสามารถประหยัดเวลาได้มากและ

เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

4. การสร้างเกณฑ์ปกติของการทดสอบ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ได้เกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบที่ประเมินโดยผู้เรียนและผู้สอน จำแนกตามรายการทดสอบและคะแนนรวมทุกรายการเป็นเกณฑ์ปกติของรายการแบบทดสอบทั้ง 7 รายการ ซึ่งสอดคล้องกับ Bishop (2008) ที่กล่าวว่า จะมีประโยชน์มากในการประเมินความสามารถ ของนักเรียนในการที่จะบอกความสามารถของตนเอง และสามารถเปรียบเทียบกับผู้เรียนคนอื่นได้ ซึ่งเกณฑ์ที่ได้จะสามารถจำแนกความสามารถได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Morrow et al. (2015) ที่กล่าวว่า การใช้การตัดสินใจการประเมินผลที่ใช้เกณฑ์แบบอิงมาตรฐาน คือการนำผลของความสามารถไปเทียบกับบุคคลอื่น

สรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลตามสภาพจริง มีกระบวนการพัฒนาที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ ได้แบบทดสอบที่ระบุได้ว่าเป็นตัวแทนของทักษะกีฬาบอลมีรายละเอียดของการทดสอบที่ชัดเจน มีการดำเนินการหาคุณภาพทั้ง 3 ด้าน คือ การหาคุณภาพด้านความตรง ด้านความเที่ยง และด้านความสามารถในการนำไปใช้ และมีการสร้างเกณฑ์ปกติของคะแนนการทดสอบที่ผู้เรียนและผู้สอนสามารถใช้ในการประเมินให้คะแนนการทดสอบทักษะกีฬาบอลตามสภาพจริงได้โดยตรง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การประเมินแบบ Rubric ที่มีช่วงคะแนน 4 - 3 - 2 - 1 อาจทำให้ช่วงกว้างของคะแนนเกณฑ์ปกติน้อยเกินไป ถ้าจะให้ชัดเจนมากขึ้น

อาจขยายช่วงคะแนนออกเป็น 6 – 5 – 4 – 3 – 2 -1
ก็จะเห็นความชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

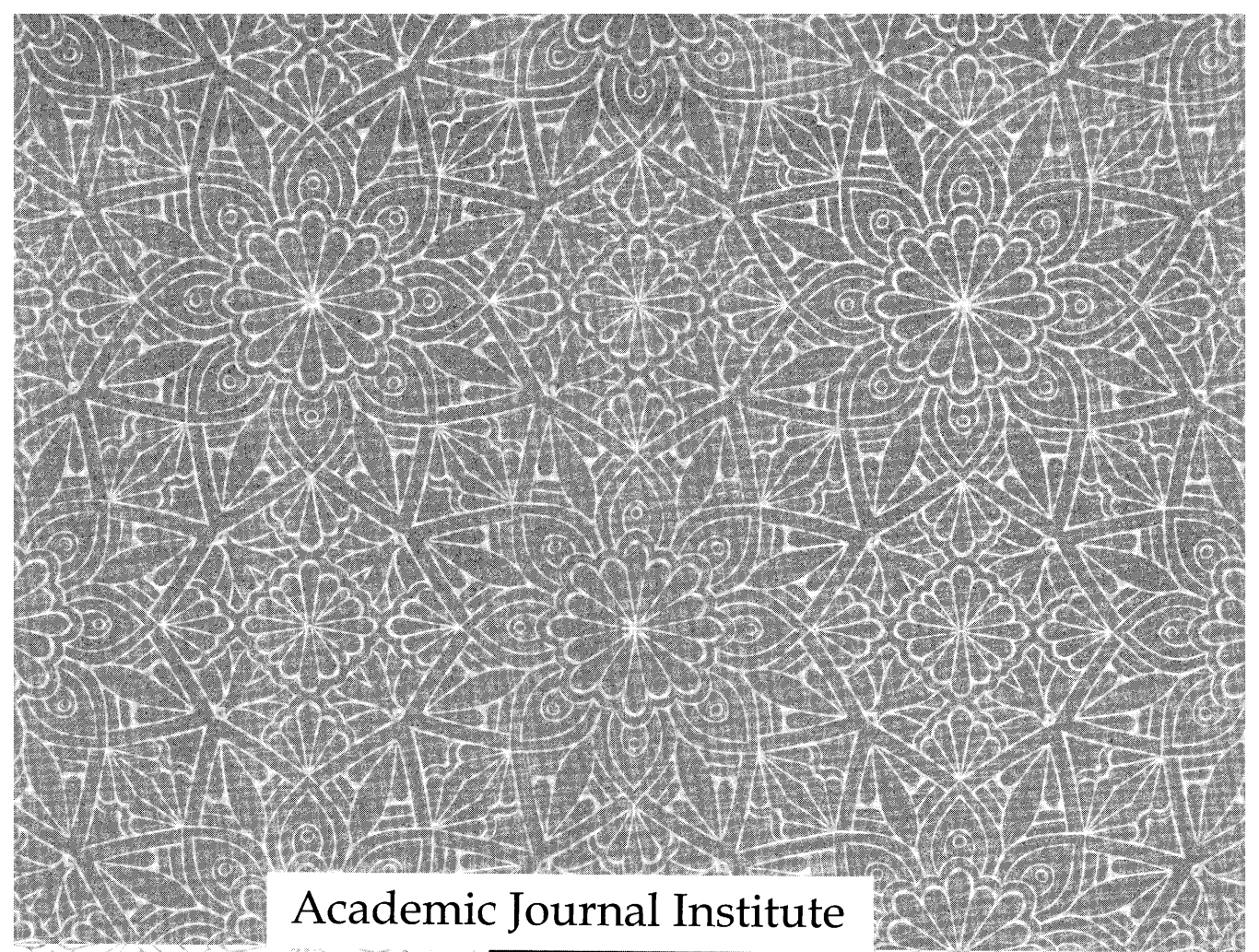
1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบ
ทักษะกีฬาตามสภาพจริงในกีฬานิตอื่น โดยอาศัย
หลักการเช่นเดียวกับแบบทดสอบนี้

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลการ
ทดสอบทักษะกีฬาระหว่างการทดสอบทักษะโดย
การประเมินตามสภาพจริงกับการทดสอบทักษะโดย
การประเมินตามแบบทดสอบมาตรฐานว่าสามารถ
บ่งชี้ความแตกต่างกันของผลการทดสอบได้มากน้อย
เพียงใด

บรรณานุกรม

- กรรวิ บุญชัย. (2555). การวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสาส์น.
- พิชิต ฤทธิจุญ. (2556). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทแฮสส์ ออฟ เคอร์มีส์ จำกัด.
- ราตรี นันทสุคนธ์. (2553). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัทจุดทอง จำกัด.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2556). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.
- สุพรรณิ ยี่มนวล. (2556). “การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาออกก๊สำหรับนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”.
วารสารคณะพลศึกษา 16(1): 64-74.
- Baumgartner, T.A., A.S. Jackson, M.T. Mahar, and D.A. Rowe. (2003). Measurement for
Evaluation in Physical Education and Exercise Science. Boston, MA: McGraw-Hill.
- Bishop, P. A. (2008). Measurement and Evaluation in Physical Activity Applications: Exercise
Science, Physical Education, Coaching, Athletic Training, and Health. Scottsdale, AZ:
Holcomb Hathaway, Publishers Inc.
- Darst, P. W. and R. P. Pangrazi. (2009). Dynamic Physical Education for Secondary School
Students. San Francisco, CA: Pearson Benjamin Cummings
- Kirkendall, D. R., Gruber, J. J., & Johnson, R. E. (1987). Measurements and Evaluation for
Physical Educators. Campaign, IL: Human Kinetics Publishers, Inc.
- Lacy, A. C. (2015). Measurement and Evaluation in Physical Education and Exercise Science.
San Francisco, CA: Benjamin Cummings.
- Lund, J.L. and M.F. Kirk. (2012). Performance – Based Assessment for Middle and High School
Physical Education. Champaign, Illinois: Human Kinetic.

- Lund, J. and M. L. Veal. (2013). Assessment Driven Instruction in Physical Education. A Standards-Based Approach to Promoting and Documenting Learning. Champaign IL: Human Kinetics.
- Miller, D. K. (2014). Measurement by the Physical Educator “Why and How” Seventh Edition. Boston, MA: McGraw-Hill.
- Morrow Jr, J. R., Disch, J. G., Mood, D. P. and Kang M. (2015). Measurement and Evaluation in Human Performance. 5th. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Shimon, J.M. (2011). Introduction to Teaching Physical Education: Principles and Strategies. Champaign IL: Human Kinetics.

Academic Journal Institute

of Physical Education

